כדמפרש ואזיל: **אין כאן בית מיחוש** · ואפי' מייבום לא פסלה: **למאן** · כלומר למאי הלכתא תני פסולה: **איליבא** · דלא משתרי בה לעלמא פשיטא: **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** · דקי"ל במסכת גיטין (דף כד:) כל מקום שאינו חליצה פסולה פסולה ופוסלת על האחין גם פסול פסול ופוסל מן הכהונה: **מאי שנא רקיקה** · דפסלה: **ומאי שנא קרייה** · דלא פסלה דקתני אין כאן בית מיחוש הואיל ותרוייהו לדידיה לא קא מעכבי: **קרייה** · בין קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן תתייבם לא מיחלפא לאיגשי בחלוצה דליתי למימר הך בתר חליצה אתייבם דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הואי אבל רקיקה דליתא אלא בתר חליצה מיחלפא לאיגשי וימרו הך מדרקקה ודאי חלצה לה ברישא ואפילו הכי הדרה ומתייבמת ואתי למישרי חלוצה לאחין: **ושרי לה תיגרא** · כלומר פטור ושלחה מבית דין: **אמרי רקיקה קמייתא ליתי כה משמא** · ולא פסלה מאחין ומאן דחזי דמתייבמה סבר רקיקה בתר חליצה הואי כי אורחיה ושרינן חלוצה לאחין: **מהו שתהלוץ** · בשיניה: **יבמה שרקקה דם מהו** . מי הואי חליצה מעלייתא: **אבל אגיד לך כו'** · מקרא הוא בדניאל שהמלאך אמר לו אגיד לך את כל הנגזר בשמים וכתוב והוא אמת מכלל דאיכא בשמים כתב דאיכא אמת בתמיה: **מי כתיב וירקה רוק** · דליהוי משמע דלא יהא שם אלא רוק וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק ול"ל והכא נמי אי אפשר בלא לחלוחי רוק: **בכתב אמת** · שהקב"ה מאמתו ומקיימו ואינו חוזר ומבטלו: (ד) **אמר רבא** · גרסינן וא"ג ואמר רבא: **בשמלאו** · משמע שאין מלוי בכל עת: **תחלוץ** · ולא תתייבם עוד דאיפסלה עלייהו: **יכול יהא דם היולא מפיו**. דומא כרוק ודם היולא מפי אמתו דומא כזובו וקריו ומימי רגליו שהן מעייטותיו של זב וטומאין טומאה חמורה: **מוללה** · אי אפשר בלא לחלוחי רוק:

ספרי פרשת כי תצא

הגהות הב"ח
(ה) גמ' ככה יעשה כל דכר שכתוב: (ב) שם כי ההיא יבמה דאתיא לקמ"ה דר' אמי: (ג) שם ויחיד אומר: (ד) רש"י ד"ה אמר רבא גרסינן כ"כ ס"א אמר רבה גרסי' וא"ג אמר רבא: (ה) תוס' ד"ה רבא וכו' מר הא תולה איכא הא גמילות:

גליון הש"ס
גמ' לוי נפק לקרייתא. כעין זה עיכוכין דף כח ע"ב:

[לקמן קו: סנהדרין מט:]

ר"ה יח.

[שם יח. ע"ש]

שמואל א ג

שם ב

ירמיה ב

דברים ד

ישעיה נה

*לעיל מט:

מלכים ט.
ויקרא עז

*רקקה ולא קראה חליצתה כשירה *רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה [ב]קראה ולא רקקה ולא חלצה אין כאן בית מיחוש מני אילימא רבי אליעזר חלצה ולא רקקה ולא קראה חליצתה כשירה והא אמר רבי אליעזר °ככה יעשה (ה) דבר שהוא מעשה מעכב אלא פשיטא רבי עקיבא וקתני רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה למאן אילימא לעלמא פשיטא מיהויא חליצה דאישתריא לעלמא [ג]אלא לאו לאחין שמע מינה ולר"ע מאי שנא רקיקה ומאי שנא קרייה קרייה דאיתא בין בתחלה בין בסוף לא מיחלפא ליה רקיקה דבתחלה ליתא ולבסוף איתא מיחלפא ליה ואתו למישרי חלוצה לאחין ואיכא דאמרי הכי שלחו ליה [ד]יבמה שרקקה תחלוץ ואינה צריכה לרוק פעם אחרת כי ההיא (ג) דאתיא לקמיה דרבי אמי הוה יתיב רבי אבא בר ממל קמיה רקקה מקמי דתחלוץ אמר ליה רבי אמי חלוץ לה ושרי לה תיגרא אמר ליה ר' אבא והא בעינן מירק הא רקקה לה ותירוק ומה בכך [ה]נפיק מיניה חורבא דאי אמרת תיהדר ותירוק אמרי רקיקה קמייתא לית בה מששא ואתי למישרי חלוצה לאחין והא בעינן כסדרן [ו]כסדרן לא מעכבא הוא סבר דחויי קא מדחי ליה נפק דק ואשכח דתניא *בין שהקדים חליצה לרקיקה בין שהקדים רקיקה לחליצה מה שעשה עשוי °לוי נפק לקרייתא בעו מינה גידמת מהו שתחלוץ יבמה שרקקה דם מהו °אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת מכלל דאיכא כתב שאינו אמת לא הוה בידיה אתא שאיל בי מדרשא אמרו ליה 'מי כתיב וחלצה ביד ומי כתיב וירקה רוק אבל אגיד לך הרשום בכתב אמת וכי יש כתב שאינו אמת לא קשיא *כאן בגזר דין שיש עמו שבועה כאן בגזר דין שאין עמו שבועה כדרב שמואל בר אמי דאמר *רב שמואל בר אמי אמר רבי יונתן מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו מתקרע שנא' °לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בדברי תורה אביי אמר בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר בגמילות חסדים רבה ואביי מדבית עלי קאתו רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים חיה שיתין שנין ת"ר משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתים כבן שמנה עשרה שנה באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם שנא' °וכל מרבית ביתך ימותו אנשים לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו ועסקו בתורה וחיו קורין אותן משפחת יוחנן על שמו אמר רב שמואל בר אוניא אמר רב מנין לגזר דין של צבור שאינו נחתם אינו נחתם והא כתיב °כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נכתם עונך לפני אלא מנין שאפי' נחתם מתקרע שנאמר °מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו והכתיב °דרשו ה' בהמצאו *לא קשיא הא ביחיד הא בציבור (ג) יחיד אימת אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליום"כ שלחו ליה לאבוה דשמואל [ו]יבמה שרקקה דם תחלוץ לפי שאי אפשר לדם בלא צחצוח רוק מיתיבי [ז]יכול יהא מפיו ומפי האמה טמא ת"ל °זובו טמא ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא אלא טהור ל"ק 'כאן במוצצת כאן בשותת: חרש שנחלץ וכו': אמר

זכי בתמונות אבל הוא לא רלה לזכות שלא היה כהן ועוד דאמר דרכה מיה מ' שנה ואביי מיה ס' שנין. וכפ' תע"ם שניהו שמיה רבה אמר אביי דאתיה מומה דיבמתו דאביי לקמיה דרבה דלפסיק לה מזוזי ואין לומר דאביי מולד קודם יותר מכ' שנה שהרי מליגו בפ' שנשה שאכלו דאביי ורבה הוו יתבי קמיה דרבה אמר לה ומי מכרכין אביי אתוי לעלגלה ורבה נפק לשוקא ואתוי כלפי שמיא אלמא קטנים היו שניהם באותה שעה:

א) וכ"ה בירושלמי כאן הלכה ו' דלוי בעלמו הסיב כן לפני רבי ע"ש

תוספות חד מקמאי

תניא חלצה ולא רקקה ולא קראה חליצתה כשרה רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה קראה ולא רקקה ולא חלצה אין כאן בית מיחוש. מני אילימא ר"א חלצה ולא קראה ולא רקקה [חליצתה] כשרה הא ר' אליעזר אומר כל דבר [שהוא] מעשה מעכב (פסולה). אלא פשיטא ר"ע וקתני רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה לעלמא ומפסלת לאחים אליבא דר"ע נמי רקקה ולא חלצה ולא קראה פסולה לאחים והכי נמי שלחוה לאבוה דשמואל יבמה שרקקה תחלוץ אלמא ברקיקה לחודא פסולה לאחים אלמא כל יבמה יכולה לפסול עצמה מן האחים אם תרוק בפני אחד מהם. וא"כ קשיא הא דאמר לעיל יבמה שנדלה בין האחים כשרה להתייבם לוי נפק לקרייתא בעו מניה יבמה גדמת מהו שתחלוץ.רקקה דם מהו לא הוה בידיה אתא שאיל בי מדרשא א"ל מי כתיב וירקה רוק שלחוה לאבוה דשמואל יבמה שרקקה דם תחלוץ לפי שא"א בדם בלא צחצוחי רוק מיתיבי יכול יהא דם היוצא מפיו ומפי האמה שלו טמא [ת"ל] זובו הוא בטמא ואין דם היוצא מפיו (בטמא) ומפי האמה (אינו) טמא אלא טהור ואי א"א בלא צחצוחי הרוק אמאי [ומשנינן] ל"ק כאן במוצצת כאן בשותת. פי' (מוצצת) [שותת] אפשר בלא צחצוחי הרוק וצריכה לרוק לכתחילה ומי' דיעבר חליצתה כשירה כדא' נבי מדרשא דלוי מי כתיב וירקה רוק ' ומתני' נמי הכי משמע מדאצטריך קרא לטעותי דם היוצא מפיו